

Bei, at indbrømme Fabrikarbeidere, Haandværks-
svende, Haandværksdrengene og Dagleiere den
samme Fortrinsret som Tyendet. — Det er
altsaa kun paa mindre væsentlige Punkter, at
dette Affnit afviger fra den gjældende Ret.
Der er, som jeg bemærkede, kun eet Punkt,
hvori en saadan væsentlig Afvigelse finder
Sted, og det er det, som omhandles i Af-
snittets 4de Kapitel, Kapitlet om Retshand-
lers Afkræftelse ved senere paafølgende Kon-
kurs. Dette Kapitel har til Hensigt i meget
større Omfang, end den gjældende Ret hjem-
ler, at aabne Udgang til at omstøde Retshand-
ler, der ere foregaaede i den sidste Tid
før Konkursen, og hvis Bestaaen vilde være til
Forurettelse for Kreditorerne. Som det vil
ses, er der først nogle Paragrafer, som hjemle
en særlig Udgang til at omstøde visse Retshand-
ler, som ifølge Erfaringens Vidnesbyrd ere
sær farlige for Kreditorernes Ret, som ifølge
Erfaringens Vidnesbyrd især benyttes til at
forstyrre det ligelige Delingsforhold, som det
er Konkursens Hensigt at fremkalde; det er §§
20—22. Dernæst er der en almindelig Be-
stemmelse i § 24, som indeholder den ordent-
lige Udgang til at afkræfte alle Retshandler,
som forstyrre det ligelige Delingsforhold mel-
lem Kreditorerne, naar de have fundet Sted i
den sidste Tid før Konkursen, paa et Tids-
punkt, hvor Konkursens Indtrædelse var nær-
forestaaende, og hvor det maatte siges, at saa-
vel Debitor som Alle de, der havde indladt
sig med Fallenten, maatte indse, at Konkursens
Udbrud var overhængende. Under disse Om-
stændigheder gaar Udkastet ud paa, at enhver
Retshandel, som sigter til at begunstige en-
kelte Kreditorer fremfor andre, kan omstødes.
Endelig indeholder Kapitlet nogle Paragrafer,
som sigte til undtagelsesvis at give en meget
videre Udgang til at omstøde enkelte Retshand-
ler, som ikke fortjene synderlig Gunst, og
som bør falde, naar Kreditorernes Læve kræ-
ver det, og det er da fornemmelig Gæ-
ver og saadanne Kontrakter, hvorved
Skyldneren i det sidste Aar før Konkursen
har anvendt uforholdsmæssig store Beløb til
Erhvervelse af Livrente, Overlevelsesrente eller
lignende Indtagt til Bedste for sig eller An-
dre; og endelig gives der i Overensstemmelse

med den gjældende Ret Udgang til at om-
støde Retshandler, som gaa ud paa Afhændel-
ser til visse Nærbeslagte og Vaarørende.
Disse Retshandler er der undtagelsesvis givet
en stor og vid Udgang til at omstøde, fordi
det maa erkjendes, at de ikke have Krav paa
at opretholdes i saadanne Tilfælde, hvor deres
Opretholdelse vil komme i Strid med Kredito-
rernes Ret.

Smedens der, som jeg bemærkede, i dette
første Affnit ikke er gjort meget væsentlige Af-
vigelser fra den gjældende Ret undtagen paa
dette ene Punkt, findes derimod væsentligere Af-
vigelser i det følgende. For det Første inde-
holdes der i det 2det Affnit, som handler om
handler om Fremgangsmaaden ved Konkurs-
boers Behandling eller om Konkurs-Processen
i egentlig Forstand, ikke saa og væsentlige Af-
vigelser fra den gjældende Ret, som for en stor
Del ville give Behandlingen af disse Boer
et andet Udseende, end den nu har.
Med Hensyn til Udgangen til at fremkalde
Konkurs har Lovforslaget saaledes for det Første
bibeholdt de 3 gamle bekjendte Maader, nem-
lig Falliterklæring fra Debtors egen Side,
Undvigelse for Gjæld og Falliterklæring fra
Kreditorernes Side, naar disse tør paatage
sig Ansvar for, at Boet er insolvent; men
ved Siden af disse 3 gamle Maader,
hvorpaa der kan fremkaldes Konkurs, har
Lovudkastet skabt nogle nye Maader sær-
ligt for det Tilfælde, hvor Debitor er
Handlende, idet det nemlig maa erkjendes, at
Kreditorernes Interesser i Handelsboer ikke
ere tilstrækkelig betryggede ved den gamle Ud-
gang til at fremkalde Konkurs. Det er da
saaledes for det Første bestemt, at, saasnart en
Handlende standser sine Betalinger, kan enhver
Fordringshaver erklære ham fallit og faae hans
Bo taget under Skiftebehandling. Det bliver
altsaa ikke nødvendigt, at man efterviser, at
han virkelig er insolvent, hvilket undertiden
kan være forbundet med store Vanstokkeligheder,
men det er tilstrækkeligt, at det Faktum fore-
ligger, at han har standset sine Betalinger;
saa kan enhver Fordringshaver, baade den, hvis
Fordring er forfalden, og den, hvis Fordring
ikke er forfalden, baade den, hvem Betaling
særlig er negtet, og den, hvem Betaling endnu